

[Flygaard]

ker, der inden for det samme område vil få en meget tung gang i finansudvalget. Jeg tror helt klart, at hr. Bilgrav-Nielsen har ret i den betragtning, at hvis det er således, at arbejdsvilkårene skal være, som de har været omkring Johannesskolen, bliver der nogle aktstykker, som der bliver megen forhandling om, for de kommer igennem, hvis de kommer igennem.

Jeg vil også gerne gøre den principielle betragtning, at når et aktstykke først er fremsendt til finansudvalget – især når det er et omdiskuteret aktstykke og der politisk kan være sprængstof i det – så mener jeg egentlig, at sagen er nået så langt, at det bør være finansudvalget, der træffer afgørelsen. I øvrigt blev de spørgsmål, der blev stillet til aktstykket – og de blev jo faktisk stillet til aktstykket, før sagen var nået frem til behandling i folketingets finansudvalg, det har man tidligere set eksempler på, men det sker dog forholdsvis sjældent – besvaret meget hurtigt og fremsendt af undervisningsministeriet og af undervisningsministeren, således at man var i stand til, faktisk næste gang den kom til behandling i finansudvalget, at tage stilling til sagen, men også denne gang var der en enkelt lidt større gruppe i finansudvalget, der krævede sagen udsat for nye gruppedrøftelser.

Jeg synes altså, at det helt klart peger i retning af, at når en sag først er fremsendt til finansudvalget, bør det være finansudvalget, der træffer afgørelsen. Jeg synes, det er dobbelt beklageligt, når det, på det tidspunkt i hvert fald, måtte forekomme den socialdemokratiske gruppe i finansudvalget, at der var flertal for ministerens aktstykke omkring Johannesskolen. Det er heller ikke med til at gøre samarbejdet, troværdigheden og behandlingen af hele denne sag bedre.

Askjær Jørgensen (FP):

I onsdagsspørgetiden i går spurgte jeg undervisningsministeren, om hun herfra ville fortælle, hvad hun i et samråd havde fortalt os i finansudvalget. Det undlod undervisningsministeren.

I dag henviser undervisningsministeren så til, når der bliver stillet spørgsmål, at det har hun svaret på, i samråd f. eks. Det, det drejer sig om for mig, er altså, om offentligheden måtte få at vide, hvad undervisningsministe-

ren sagde vedrørende det tilbagetrukne aktstykke i samrådet i januar måned. Jeg mener, at en undervisningsminister bør være så meget ansvarlig, at når man tillader sig efter brevet, der var afsendt den 18. januar, og hvori man udtaler sig i bestemte vendinger i et svar til foreningen for de private friskoler, senere at udtale sig stik modsat, ville det være passende at erkende over for offentligheden, hvordan man har manøvreret rundt.

Det er det, undervisningsministeren forsøger at undgå ved et meget anstrengt smil vedrørende min socialistforskrækkelse.

Jeg skal ikke her fra talerstolen fortælle, hvad undervisningsministeren har sagt i samrådet. Hvis ikke undervisningsministeren selv synes, det er passende, skal jeg nok finde et andet sted at gøre det. Men jeg kan slutte med at sige, at det er min bestemte, konkrete opfattelse, at vi i øjeblikket i Danmark har en undervisningsminister, der ikke tør vedstå, hvad der bliver sagt til udvalget i et samråd.

Jørgen Junior (FP):

Kun en kort bemærkning til hr. Flemming Jensen, der forsøgte at konstatere, at fremskridtspartiet ikke er enig i denne sag. Her tror jeg nok, at hr. Flemming Jensen konstaterer ganske forkert. Det skal afklares, når man har en afstemning ved anden behandling, og jeg håber, at denne sag går meget hurtigt gennem udvalget, jeg har den bedste tiltro til, at fremskridtspartiet vil have nøjagtig den samme opfattelse som det konservative folkeparti, nemlig at vi skal forsøge at spare mange penge i samfundet, også på undervisningsområdet, men at det ikke er sund besparellestankegang at forsøge at spare på Johannesskolen for at tilfredsstille den hovedperson, der ikke er til stede her i dag, hr. Albertsen.

Og så må jeg sige, at jeg har en lille smule ondt af undervisningsministeren, som er faldet for dette. Prøv ligesom at komme tilbage, og lad os dog så hellere se at komme i gang med nogle fornuftige ting. Der skal spares mange penge på undervisningsministerens område, men dette er ikke en fornuftig måde at spare penge på, og det tror jeg inderst inde også undervisningsministeren godt ved. Det må være en sørgmodig fornemmelse at sidde her i dag og få alle disse beviser dænet oven på hinanden og være tvunget til at